

HVORDAN VÅGE Å MØTE DET JEG FRYKTER?

Ekteparet Abrahamsen, Isak og Rebekka Abrahamsen fikk to sønner, tvillingene Esau og Jakob. En dag lurte Jakob sin bror, alvorlig og grundig og med store konsekvenser. Da Esau oppdaget det, ble han så sint at han ville drepe sin bror. Jakob fant det da best å flykte, og ble borte i 20 år.

Men så kom dagen da Jakob bare visste at han måtte vende nesene hjem, ikke minst for å kunne se sin far igjen før han døde. Han pakker derfor sakene sine, tar med familien og legger i vei. Men Jakob er fortsatt redd, livredd for sin egen bror!

Hva gjør han? Hva ville du gjort?

Jakob vender seg til Gud i bønn, gjennom hele natten. Først retter han oppmerksomheten mot Gud og sier: - Du min far Abrahams Gud, og min far Isaks Gud, du som talte til meg og har vist meg godhet!

Det samme har Jesus lært oss. Når vi ber, så begynner vi med Gud og ikke oss selv. Vår Far i himmelen, la navnet ditt helliges, la riket ditt komme og la viljen din skje på jorden slik som i himmelen.

Så nevner Jakob sitt store behov og sier: - Du må redde meg fra min bror, så han ikke dreper meg.

Å vende seg til Gud i bønn er alltid en sikker og farbar vei. Når vi ikke vet hva vi skal gjøre, så kan vi i alle fall be til Gud. Når vi står overfor noe vi er redd for, er det både godt og smart å påkalle Jesu navn.

Jakob valgte den veien.

Men det skjedde også noe annet, for Gud kom til Jakob den natten i en manns skikkelse, og de kjempet med hverandre. Mannen sier til Jakob: - Slipp meg, for morgenen gryr! Da svarte Jakob: - Jeg slipper deg ikke uten at du velsigner meg.

Da skjedde noe overraskende og uventet, for Gud spør: - Hva heter du? Et enkelt spørsmål å få for de fleste, men ikke for Jakob.

Hvorfor ble Esau sint på Jakob, så sint at Jakob måtte flykte? Og hvorfor var Jakob fremdeles redd for sin bror, selv 20 år senere?

Var det fordi Esau var så utrolig vanskelig og ustyrlig av seg?

HVA HETER DU? Jakob likte ikke spørsmålet, for han skjønnte hva det betydde. Til slutt kommer det: - Jeg heter JAKOB, men ikke bare det: Jeg er en Jakob som betyr: En som narrer, lurer, bedrar.

Da Jakob erkjente hvem han var, og at han selv var grunnen til brorens raseri og den frykten han fremdeles kjente, fikk han et nytt navn og ble velsignet. Deretter fikk han øye på broren som hadde kommet han i møte. Jakob bøyer seg syv ganger for ham. Men Esau springer ham i møte og kaster seg om halsen på Jakob og kysser ham, og så blir de stående der og gråte inntil Jakob sier til Esau: - Da jeg så ditt ansikt, var det som jeg så Guds eget ansikt; så vennlig var du mot meg.

Å erkjenne hvem vi er, at vi er mennesker som gjør feil, og vi er syndere som trenger frelse er avgjørende viktig. Jeg tror også det er viktig i disse tider å erkjenne at vi er sårbare som mennesker og samfunn, og på mange måter også hjelpeløse. Et lite virus har nå maktet å stoppe hele landet vårt. Min erkjennelse er at vi trenger Guds hjelp for å få bukt med denne krisen.

Jesus sier: «La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg!» (Joh.14,1)

Tom G. Johnsen